

Sygn. akt VII Ka 245/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie VII Wydział Karny Odwoławczy

w składzie

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant : st. sekr. sądowy Jolanta Jankowska

przy udziale oskarżyciela publicznego podkom. Agnieszki Szlachtowicz - Pelawskiej

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2018 r.

sprawy **K. S.** ur. (...) w K., syna B. i D. z d. G.

obwinionego z art. 140 kw, art.141 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 21 grudnia 2017 r. sygn. akt (...)

I zmienia zaskarżony wyrok wobec K. S. oraz na podstawie art.435 kpk w zw. z art.109§2 kpw w stosunku do D. K. w ten sposób, że łagodzi orzeczone wobec obwinionych kary aresztu do 8 (ośmiu) dni wobec każdego z nich i w pozostałej części utrzymuje go w mocy,

II zwalnia obwinionego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt VII Ka 245/18

UZASADNIENIE

1. D. K. został obwiniony o to, że:

w dniu 13 października 2017 roku około godziny 16:40 w K. na ulicy (...) przy budynku nr (...) znajdując się pod działaniem alkoholu dopuścił się nieobyczajnego wybryku w ten sposób, że załatwił potrzebę fizjologiczną w miejscu publicznym, używał słów nieprzyzwoitych w miejscu publicznym ponadto zaśmiecił miejsce dostępne dla publiczności w ten sposób, że wyrzucił niedopałek papierosa na tawnik,

tj. o wykroczenie z art. 140 k.w., art. 141 k.w., art. 145 k.w.

2. K. S. został obwiniony o to, że:

w dniu 13 października 2017 roku około godziny 16:40 w K. na ulicy (...) przy budynku nr (...) znajdując się pod działaniem alkoholu dopuścił się nieobyczajnego wybryku w ten sposób, że załatwił potrzebę fizjologiczną w miejscu publicznym, ponadto używał słów nieprzyzwoitych w miejscu publicznym,

tj. o wykroczenie z art. 140 k.w., 141 k.w.

Sąd Rejonowy w K. II Wydział Karny wyrokiem zaocznym z dnia 21 grudnia 2017 r., sygn. akt. (...)
orzekł:

I. obwinionego D. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanych wykroczeń i za to z mocy art. 140 k.w., 141 k.w. i 145 k.w. skazał, zaś na podstawie art. 140 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. wymierzył mu karę 25 dni aresztu;

II. obwinionego K. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanych wykroczeń i za to z mocy art. 140 k.w., 141 k.w. skazał go, zaś na podstawie art. 140 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. wymierzył mu karę 20 dni aresztu;

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił obwinionych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Od powyższego wyroku apelację wniósł obwiniony K. S.. Z treści pisma zatytułowanego „Wniosek” wywieść można, iż obwiniony zaskarżył wyrok w zakresie kary.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionego zasługiwała na uwzględnienie w zakresie, w jakim inicjując kontrolę odwoławczą zaskarżonego wyroku pozwoliła na modyfikację rozstrzygnięcia w zakresie orzeczonej kary wobec skarżącego, a na podstawie art. 435 k.p.k. w z w. art. 109 § 2 k.p.w. także wobec drugiego z obwinionych.

Na wstępie stwierdzić należy, że zgromadzone w sprawie dowody Sąd meriti poddał wszechstronnej analizie i ocenie, zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 4 k.p.k. Także przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioskuje się, że jest logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 k.p.k. i przekonująco uzasadnione w pisemnych motywach skarżonego wyroku. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji wnikliwie zweryfikował tezy wniosku o ukaranie w granicach niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia skutkującego uznaniem obwinionych za winnych popełnienia przypisanych im czynów. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody takiego rozstrzygnięcia, a Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawioną tam argumentację.

Tym samym Sąd I instancji prawidłowo, w oparciu o zebrany materiał dowodowy odtworzył przebieg zdarzenia. Sąd Okręgowy podzielił ocenę zeznań świadków dokonaną przez Sąd I instancji, który w pełni zasadnie dał wiarę relacjom świadków w osobach J. K. i R. G. co do zachowania obwinionych albowiem brak jest podstaw do podważenia ich zeznań. (k.15, 28v, 28) Wymienieni świadkowie podawali szczerze i logicznie o okolicznościach związanych z działaniami podejmowanymi przez obwinionych, co jednocześnie znajduje odzwierciedlenie w zgromadzonej w sprawie dokumentacji takiej jak notatka urzędowa (k. 4).

Przy czym na tle dokonanej przez Sąd meriti prawidłowej oceny dowodów i opartych na niej ustaleń faktycznych, stwierdzić jednak należy, że rozstrzygnięcie o karach wymierzonych obwinionym jawi się jako orzeczenie rzeczywiście zbyt surowe, mając na uwadze wszystkie okoliczności niniejszej sprawy.

Zważywszy bowiem z jednej strony, mimo wszystko, ograniczony ładunek społecznej szkodliwości, niewątpliwie przy tym nagannych, inkryminowanych zachowań obwinionych - orzeczone wyrokiem zaocznym kary: wobec K. S. – 20 dni aresztu i wobec D. K. – 25 dni aresztu, jawią się jako nadmiernie restrykcyjne, nie odzwierciedlające rzeczywistego charakteru przedmiotowych zachowań obwinionych, a tym samym kary niewspółmiernie surowe. Nawet biorąc pod uwagę wcześniejszą karalność obwinionych uznać należało, że wymierzenie im kar w wysokości zbliżonej do górnej granicy ustawowego zagrożenia jest nieadekwatne do ich zachowania.

W efekcie – biorąc również pod uwagę stopień winy i społecznej szkodliwości czynów obwinionych a także rodzaj i niewielki rozmiar ujemnych następstw popełnionych przez nich wykroczeń Sąd Okręgowy uznał, że adekwatną karą zarówno dla K. S., jak i D. K. będzie kara 8 dni aresztu. Według Sądu Okręgowego kara ta jest wystarczająca dla osiągnięcia wszystkich celów postępowania. Pozwoli uświadomić obwinionym, że ich zachowanie było bezprawne i

zapobiegnie podobnym ich działaniom w przyszłości. Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczone wobec K. S. oraz na podstawie art. 435 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. w stosunku do D. K. kary aresztu złagodził do ośmiu dni wobec każdego z nich i w pozostałej części utrzymał go w mocy. (art.437 § 1 k.p.k. w zw. z art.109 § 2 k.p.w.).

Na podstawie art.624§1 k.p.k. w zw. z art. 121 § 1 k.p.w. zwolniono obwinionego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze albowiem przemawia za tym jego sytuacja osobista i materialna.